

LAČNÍ A SMÄDNÍ PO SPRAVODLIVOSTI

598/2018

www.inky.sk

19. 10. 2018

... alebo o tom, ako sa vchádza do Božieho Kráľovstva

„Blahoslavení lační a smädni po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.“

„Hlad a smäd“ sú veľmi intenzívne skúsenosti, pretože zodpovedajú primárnym potrebám a sú spojené s inštinktom prežitia. Sú ľudia, čo s takouto intenzitou túžia po spravodlivosti a hľadajú ju s rovnako silnou túžbou. Ježiš hovorí, že budú nasýtení, lebo spravodlivosť skôr či neskôr pride, a my môžeme spolupracovať na tom, aby sa tak stalo - aj keď nie vždy vidíme výsledky tohto snaženia.“ (GE 77)

„Avšak spravodlivosť, ktorú ponúka Ježiš, nie je ako spravodlivosť, ktorú hľadá svet.“ (GE 78)

„Táto spravodlivosť sa začína uskutočňovať v živote každého človeka, keď je spravodlivý vo svojich vlastných rozhodnutiach, a potom sa prejavuje v hľadaní spravodlivosti pre chudobných a slabých. Isteže, slovo „spravodlivosť“ môže byť synonymom pre vernosť Božej vôli v celom našom živote; ak mu však dáme veľmi všeobecný význam, zabudneme, že sa prejavuje najmä v spravodlivosti voči bezmocným: „Učte sa robiť dobro, domáhajte sa práva, pomôžte utlačanému, vymôžte právo sirote, obhajujte vdovu“ (Iz 1,17). Hľadať spravodlivosť s hladom a smädом, to je svätosť.“ (GE 79)

Východiskom je spravodlivosť Božia. Boh „je spravodlivý a ... ospravedľňuje toho, kto verí v Ježiša.“ (Rim 3,26)

Tu je zásadný rozdiel medzi spravodlivosťou podľa sveta a spravodlivosťou podľa Boha. Svetská spravodlivosť je znázorňovaná sochou starogréckej Diké, ktorá má zaviazané oči, v ruke váhy a meč, a slepo zvažuje skutky ľudí a rovnako slepo a neúprosne trestá zločiny. Božia spravodlivosť nie je slepá – a namiesto meča drží v ruke kríž. On namiesto trestu a odsúdenia „dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.“ (Jn 3,16 SSV) Cieľom Božej spravodlivosti teda nie je odmeňovať dobré skutky ani trestať zlé skutky.¹ Cieľom Božej spravodlivosti je **ospravodlivenie** hriešnika, teda jeho uzdravenie z hriechu, odpustenie a očistenie; a **potom večný život**, v ktorom sa Boh sám s nami delí o seba samého, o svoj život a „a stanúc sa človekom bez zásahu muža, daroval nám dar svojho Božstva.“ (KKC 526)

Jej ovocím nie je väzenie svetskej spravodlivosti, ale Božie Kráľovstvo. Stav, v ktorom je všetok hriech odpustený, všetka poškvrna očistená, všetka choroba a bieda uzdravená a v ktorom nikto netrpí núdzou, pretože sám Boh sa s každým podelil o svoje vlastné božstvo a o svoj vlastný Boží Život a tak všetci sú nekonečne bohatí, dokonale nasýtení a naplnení a uspokojení vo všetkých túžbach, „sú zbožšteni.“ (KKC 1988) Namiesto odsúdenia odpustenie, namiesto trestu uzdravenie a naplnenie.

Kresťanmi sme sa stali preto a len preto, že sme sa slobodne rozhodli, že chceme byť súčasťou tohto Božieho kráľovstva, tohto uskutočnenia Božej Spravodlivosti. **Toto je prvá túžba a smäd po spravodlivosti:** že totiž „v tomto [tele] vzdycháme a túžime obliecť si naň svoj nebeský príbytok.“ (2 Kor 5,2) „túžime „zomrieť a byť s Kristom, a to by bolo oveľa lepšie.“ (Flp 1,23)

túžime, smädime, hladujeme **po nádhere a kráse** Božej uzdravujúcej spravodlivosti v nádhere **Božieho kráľovstva**, v ktorom nájdeme uzdravenie a naplnenie v nebeskej hojnosti.

Ak ale po ňom túžime, dychtíme, lebo ho milujeme, **potom sa ho s radosťou usilujeme, ako je to len možné, žiť už tu na zemi** – tak, ako ho kresťania v Cirkvi žili od počiatku: „Vytrvalo sa zúčastňovali na učení apoštolov a na bratskom spoločenstve, na lámaní chleba a na modlitbách. Všetci, čo uverili, boli pospolu a všetko mali spoločné.“ (Sk 2,42-44) „a nik z nich nehovoril, že niečo z toho, čo mal, je jeho, ale všetko mali spoločné.“³³ Apoštoli veľkou silou vydávali svedectvo o zmŕtvychvstaní Pána Ježiša a na všetkých spočívala veľká milosť,³⁴ ved' medzi nimi nebolo núdzneho, lebo všetci, čo mali polia alebo domy, predávali ich, a čo za ne utržili, prinášali³⁵ a kládli apoštolom k nohám, a rozdeľovalo sa každému podľa toho, kto ako potreboval.“ (Sk 4,32-35)

A ak túžime po Božom kráľovstve pre všetkých, potom túžime aj, aby naozaj patrilo všetkým, pretože to „pre všetkých“ je jeho podstatnou vlastnosťou. **Ak by sme po ňom túžili len pre seba, potom by sme v skutočnosti už netúžili po Božom kráľovstve, ale po Pekle.** Božie kráľovstvo je v samej podstate pre všetkých a dá sa po ňom túžiť len spolu so všetkými a pre všetkých ľudí.

Preto ako farnosť i ako jej údy zasväcujeme svoj život apoštolátu, aby sme priniesli toto pozvanie všetkým ľuďom a všetkým pomohli prijať ho, ako to Cirkev aj o farnosti hovorí: „Nestačí, aby kresťanský ľud bol v nejakom národe prítomný a organizovaný, ani nestačí, aby konal len apoštolát dobrého príkladu. Ustanovený je tam nato, jestvuje tam za tým cieľom, aby svojim spoluobčanom nekresťanom zvestoval Krista slovom a skutkom a pomáhal im plne prijať Krista.“ (Ad gentes 16)

Ale ako by mohli ľudia uveriť našim slovám o Kráľovstve, v ktorom sú všetci bez rozdielu prijímaní, všetkým je odpustené, všetci sa so všetkým v láske delia a preto tam nejestvuje závisť, nenávisť, ale ani núdza a útlak – **ak by to na nás nevideli už tu a teraz?** Ako vraví Písmo: „Ak má niekto pozemský majetok a vidí brata v núdzi, a srdce si pred ním zatvorí, ako v ňom môže ostávať Božia láska?“ (1 Jn 3,17)? **Apoštolské úsilie je neoddeliteľne spojené s úsilím aj o pozemskú spravodlivosť pre všetkých**, podľa slov Písma, ktoré cituje aj pápež: „Kol'ki ľudia trpia nespravodlivosťami; kol'ki sa len bezmocne prizerajú, ako sa druhí striedajú pri delení torty života. ... „Učte sa robiť dobro, domáhajte sa práva, pomôžte utlačanému, vymôžte právo sirote, obhajujte vdovu“ (Iz 1,17)“ (GE 78; 79) – jednoducho preto, že **úsilie o aj o pozemskú spravodlivosť je neoddeliteľné od úsilia a túžby po spravodlivosti Božieho Kráľovstva.**

Smäd a hlad po spravodlivosti sa teda v praxi prejaví:

- 1) **Smädом po Božom kráľovstve** a účasti na ňom (= svätosť);
- 2) **a preto ho v Cirkvi zo všetkých síl žijeme a ustanovujeme už tu, na Zemi**, nakoľko to len je možné (= spoločenstvo);
- 3) **usilujeme sa, aby sme doň priviedli všetkých ľudí**, pretože toto kráľovstvo je pre všetkých (= apoštolát);
- 4) **a preto usilujeme aj o pozemskú spravodlivosť a pomoc každému v každej núdzi**, aby aj cez to spoznali krásu Kráľovstva (= spoločenská angažovanosť).

A v tom spočíva druhá túžba po spravodlivosti – žiť spravodlivý život podľa Božej vôle, ktorou je spása všetkých ľudí. **Ňou do kráľovstva vchádzame a sme v ňom „nasýtení“.**

¹ ... hoci sa to tak veľmi zjednodušene hovorí v 6. hlavných pravdách, ktoré sú ale naozaj len akýmsi prvotným východiskom pre ľudí, ktorí ešte vôbec Boha nepoznajú, nerozumejú Jeho konaniu ani zámerom a Cirkev im potrebuje nejakú ľudskú rečou a im zrozumiteľnými pojmami naznačiť, že okrem Neba existuje aj Peklo a o tom, kde skončíme, rozhodujeme my sami svojimi skutkami.